

Η ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Α.Π.Παν.

ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

03/07/2016 / ΠΑΝΑΚΑΡΔΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Ο Χρόνος μάς καλύπτει, μάς περιβάλλει, μάς μετρά, μάς πνίγει, μάς ελευθερώνει. Δύσκολο να τον συλλάβεις, να τον αναλύσεις, να διαλογιστείς σ' αυτόν. Είναι ανάλογο φαινόμενο, με έναν κολυμβητή, που καλείται να κατανοήσει την θάλασσα που τον περιβάλλει, να διαλογιστεί γι' αυτήν, ενώ προσπαθεί να διατηρήσει την ζωή του κολυμπώντας.

Αλλά, δύσκολο ή όχι, εμείς θα προσπαθήσουμε να κάνουμε ό,τι μπορούμε.

Έχουμε μιλήσει για τους 3 κόσμους, που αποτελούν το Σύμπαν.

1. Στον ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ φαίνεται ότι ΧΡΟΝΟΣ δεν υπάρχει. Τα πάντα γίνονται εκτός Χρόνου δια μόνου του Θείου Λόγου.

Και είπεν ο Θεός : «Ας γίνει Φως» και εγένετο Φως. Όμως αναφέρεται στο βιβλίο της Γένεσης και ο Χρόνος. «την δε ημέραν την εβδόμην...»

Δεν νομίζω ότι η Δημιουργία διήρκεσε 7 ημερολογιακές ημέρες. Όμως μπορώ να εννοήσω ότι με αυτή την αλληγορία αναφέρεται η σειρά των δράσεων του Θεού (αλληλουχία), που ολοκληρώθηκε με την 7^η Δράση (και η λέξη «ημέρα» αναφέρεται για την κατανόηση των αναγνωστών).

Μπορώ, επομένως, να συμπεράνω, μελετώντας τις γνωστές Κοσμογονίες ότι στον ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ δεν υπάρχει η έννοια του Χρόνου αλλά θα πρέπει να εννοούμε στην Αλληλουχία των Δράσεων Του.

2. Στον ΑΙΘΕΡΙΚΟ ΚΟΣΜΟ αναφέρεται ότι δεν υπάρχει παρά μόνον η εικόνα του Χρόνου, όπως και όλες οι «ΕΙΚΟΝΕΣ» των πραγματικότητων του Υλικού Κόσμου. Προσωπικά δεν μπορώ άμεσα να κατανοήσω την εικόνα του Χρόνου. Μπορώ όμως να κατανοήσω ότι είναι μία πιο λεπτομερειακή αλληλουχία Δράσεων, περισσότερων Πνευματικών και Αιθερικών όντων, που εμπλέκονται μεταξύ τους, όμως έχουν μία συνέχεια και αλληλοεξαρτώνται.

Αυτή η αλληλουχία Δράσεων, που εμπλέκονται μεταξύ τους, μας προετοιμάζει για την έννοια του Χρόνου στον Υλικό Κόσμο.

3. Στον ΥΛΙΚΟ ΚΟΣΜΟ, ο Χρόνος καθορίζεται (υπάρχει) και αποκαλύπτει / εκδηλώνει τη ζωή. Ο χρόνος δεν έχει υλική υφή, δεν γίνεται αντιληπτός με τις 5 αισθήσεις, είναι άυλος, φαίνεται σαν «κληρονομιά» των άλλων Κόσμων. Όμως μετρά και καθορίζει τις επαναλήψεις των φαινομένων της Υλικής Δημιουργίας, της ζωής των ανθρώπων, φυτών ορυκτών κλπ. αενάως.

Χαρακτηρίζει το «πέραςμα» της Υλικής Δημιουργίας και είναι το απαραίτητο Στοιχείο της.

Χρειάζεται στον Άνθρωπο για να αυτοπροσδιοριστεί και να επικοινωνήσει. Λέμε : σήμερα, αύριο, χθες και καθορίζουμε χαρακτηριστικά της ύπαρξής μας.

Μιλάμε για χρονικές περιόδους : Πολύ παλιά, πρόσφατα, σε λίγο, πολύ μετά κλπ, για να καθορίσουμε την λειτουργία πραγματικότητων σε σχέση με το σήμερα. Απαραίτητη η έννοια του Χρόνου για την ζωή μας, την επικοινωνία αλλά και τις αποφάσεις μας.

Ο Χρόνος είναι σχετικός :

- ◊ «Αργεί» για κάποιον ανυπόμονο ή και ερωτευμένο
- ◊ «Τρέχει πολύ γρήγορα» για κάποιον που πρέπει να αποφασίσει για κάτι σπουδαίο σύντομα.
- ◊ Ποιός είναι ο Χρόνος, που αντιλαμβανόμαστε στα όνειρά μας? Είναι Χρόνος «φτιαχτός» / Νοητός, τον κατασκευάζουμε για να εννοήσουμε την αλληλουχία των στιγμών, που εκτυλίσσονται και, βεβαίως, δεν έχει καμία σχέση με την χρονική διάρκεια του ονείρου μας.
- ◊ Ο Χρόνος δεν φθείρεται, δεν γίνεται αντιληπτός από τις 5 αισθήσεις μας και δεν μετριέται όπως τα άλλα δημιουργήματα του Υλικού Κόσμου.

Πως μετριέται αλήθεια?

Παρατηρώντας την Φύση διαπιστώνουμε ότι εκδηλώνεται σε «Κύκλους». Αυτό φαίνεται καθαρά όταν - με Νοητική προσπάθεια ή αφαίρεση - απομακρυνόμαστε από τα δρώμενα.

Μερικοί από τους «Κύκλους» είναι :

- * Η Ημέρα : Ανατολή Ήλιου, Μεσουράνημα, Δύση και πάλι
- * Η Σελήνη : Αύξηση, Μέγιστο, Μείωση, εξαφάνιση του φωτιζόμενου μέρους της και πάλι.
- * Οι εποχές : Άνοιξη, θέρους, φθινόπωρο, Χειμώνας και πάλι.
- * Η ζωή του Ανθρώπου : Γέννηση, ανάπτυξη, θάνατος και πάλι.
- * Οι καλλιέργειες (φυτά) : Φύτευση, ανάπτυξη, καρποφορία, θάνατος.

Μερικοί, από τους κύκλους αυτούς, έχουν όχι μόνο αξισημείωτη κανονικότητα αλλά και το μέγεθός τους είναι σχετικό με την διάρκεια της ζωής του ανθρώπου.

Έτσι ο κύκλος «Ημερονύκτιο» έγινε η βάση για να μετρήσουμε τον Χρόνο.

Συμφωνήσαμε, λοιπόν, να διαιρέσουμε την διάρκεια του Κύκλου αυτού σε 24 ώρες των 60 λεπτών και 60 δευτερολέπτων, κατασκευάσαμε και συσκευές που «πάλλονται» με ίσους ρυθμούς / συχνότητες και έτσι «μετρούμε» τον Χρόνο. Όμως και πάλι η μέτρηση αυτή δεν είναι αντικειμενική (όπως π.χ. είναι η μέτρηση του μήκους ενός ξύλου) αλλά μπορούμε να μετρούμε μόνο χρονικές διάρκειες. Ακόμη και όταν λέμε την ώρα εννοούμε την χρονική διάρκεια από την στιγμή 0 (μηδέν) (τα περασμένα μεσάνυχτα).

Επομένως ο Χρόνος μετράται διότι είναι συνδεδεμένος με τους Κύκλους της Δημιουργίας. Και μετρούμενος – πλέον – μας βοηθά να ανακαλύψουμε και

αμέτρητους άλλους Κύκλους, που δεν τους αντιλαμβανόμαστε διότι η διάρκεια των Κύκλων αυτών είναι πολύ μεγαλύτερη από την διάρκεια της ζωής μας.

Συνοψίζοντας λοιπόν :

1. Ο Χρόνος δεν υπάρχει στον Πνευματικό Κόσμο, παρά μόνον ως αλληλουχία.
2. Δεν υπάρχει, επίσης, στον Διθερικό Κόσμο παρά μόνον σαν λεπτομερέστερη, πολυπλοκότερη αλληλουχία, «εικόνα».
3. Είναι ένα απαραίτητο συστατικό του Υλικού Κόσμου.
4. Ο Χρόνος είναι άυλος. Δεν γίνεται αντιληπτός από τις 5 αισθήσεις.
5. Γίνεται αντιληπτός από την εκδήλωση των Κύκλων της Δημιουργίας, που αποκαλύπτουν την Λειτουργία του Υλικού Κόσμου και εμφανίζουν τους Νόμους της.
6. Ο Χρόνος είναι «ΠΑΝΔΑΜΑΤΩΡ» διότι ο Κύκλος της ζωής κλείνει κάποτε.
7. Ο Χρόνος είναι «ΣΧΕΤΙΚΟΣ» ανάλογα με την ψυχική μας κατάσταση.
8. Ο Χρόνος είναι «ΣΧΕΤΙΚΟΣ», μάς το εξηγεί η επιστήμη.
9. Ο Χρόνος δεν μετρά στιγμές αλλά Διαστήματα.

ΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΑΠΑΛΛΑΓΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ , τότε ΑΣ ΟΝΕΙΡΕΥΤΟΥΜΕ ή ΑΣ ΦΡΟΝΤΙΣΟΥΜΕ ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ εκτός του ΥΛΙΚΟΥ.

Λάζαρος Γ. Παπαγεωργίου
Τηλ. 6944 344450